

Габдулла Тукай “Кошчык”

*Кичә мин читлек ачтым, андагы
кошчыкны коткардым,
Күңелсез тоткынымны киң яшел урманга
кайтардым.*

*Аңар бирдем азатлык мин, үземдә
шул вакыт күрдем:
Тынычлап калды никтер һәм
тәмам иркенләде күңлем.*

*Күзем белән озаттым: кошчыгым
урман таба очты,
Югалды күк йөзөндә тиз вакытта, бер
да юк төсле.*

*Очып киткәндә ул шундый
матурлап сайрады моңлы:
Миңа, санки, азат иткән өчен
изге дога кылды.*